

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026>

Mahabharata Influences in Sangam Literature: A Comprehensive Historical and Literary Study

S. Deepalakshmi¹*, Dr. G. Padmanabhan²,

¹Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University, Kuppam – 517426, Andhra Pradesh.

²Associate Professor, Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University, Kuppam – 517426, Andhra Pradesh. Email ID: padman.tamil@gmail.com

*Correspondence: deepalakshmikesavan@gmail.com

Article Info

Received on 23-Mar-2026, Revised on 28-Mar-2026, Accepted on 29-Mar-2026, Published on 01-April-2026

ABSTRACT

The two epics, the Mahabharata and the Ramayana, have exerted a profound influence on the cultural and literary history of the Indian subcontinent. In particular, the impact of Mahabharata narratives is prevalent across all Indian regional languages. This research article provides a detailed analysis of how these epic stories were integrated into Sangam Literature (Ettuthokai and Pattupattu), the most ancient classical literary collection of the Tamil language.

The Tamils of the Sangam era did not view the Mahabharata stories merely as mythologies; instead, they utilized them as metaphors and life principles to explain Aram (righteousness), Maram (valor), Kodai (charity), and social values. This study offers meticulous insights into the references to Mahabharata characters, events, and the manner in which they were "Tamilized" within texts such as Kalithokai, Purananuru, Akananuru, Pathitrapathu, and the Aatruppadai books of Pattupattu.

Furthermore, this paper discusses:

- The Methodology employed by Sangam poets, who often referred to Mahabharata characters by their attributes or group names rather than their proper names.
- The cultural impact of the epics on Tamil society.
- The history of the Mahabharata being translated into/adapted for Tamil as evidenced by the Chinnamanur Copper Plates.

Based on literary evidence and historical proofs, this article establishes the deep cultural connection between Sangam-era Tamil Nadu and Northern Indian epic traditions.

KEYWORDS: Sangam Literature, Mahabharata, Ettuthokai, Pattupattu, The Five (Pandavas), The Hundred (Kauravas), Uthiyar Cheralathan, Perunchoru (The Great Feast), Bhima's Cookbook (Madainool), Chinnamanur Copper Plates, Bharatam Paadiya Perundevanar, Tamil Epic Tradition.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

சங்க இலக்கியங்களில் மகாபாரதத் தாக்கங்கள்: ஒரு விரிவான

வரலாற்று மற்றும் இலக்கிய ஆய்வு

¹சு.தீபலட்சுமி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் மொழி மற்றும் ழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம் – 517426, ஆந்திர மாநிலம்.

²முனைவர் கு.பத்மநாபன், இணைப் பேராசிரியர், தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல்
துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம் – 517426, ஆந்திர மாநிலம்.1.0

1. ஆய்வுச் சுருக்கம்

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பண்பாட்டு மற்றும் இலக்கிய வரலாற்றில் மகாபாரதம் மற்றும் இராமாயணம் ஆகிய இரு இதிகாசங்களும் ஆழமான செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக, மகாபாரதக் கதைகளின் தாக்கம் இந்தியப் பிராந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் பரவிக் காணப்படுகிறது. தமிழ் மொழியின் மிகத் தொன்மையான செவ்வியல் இலக்கியத் தொகுப்பான சங்க இலக்கியங்களில் (எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு), இந்த இதிகாசக் கதைகள் எவ்வாறு உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன என்பதனை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது. சங்க காலத் தமிழர்கள் மகாபாரதக் கதைகளை வெறும் புராணங்களாகக் கருதாமல், அறம், மறம், கொடை மற்றும் சமூக விழுமியங்களை விளக்கும் உவமைகளாகவும், வாழ்வியல் நெறிகளாகவும் கையாண்டுள்ளனர். கலித்தொகை, புறநானூறு, அகநானூறு, பதிற்றுப்பத்து மற்றும் பத்துப்பாட்டின் ஆற்றுப்படை நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள பாரதக் கதைமாந்தர்களின் குறிப்புகள், நிகழ்வுகள் மற்றும் அவை தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட விதம் குறித்து இந்த ஆய்வில் நுணுக்கமான பார்வைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.¹ மேலும், சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் மகாபாரத மாந்தர்களை இயற்பெயர்களால் சுட்டாமல், அவர்களுக்குரிய பண்புப் பெயர்களாலும் குழுப் பெயர்களாலும் சுட்டியுள்ள முறையியல் (Methodology), தமிழ்ச் சமூகத்தில் இதிகாசங்கள் ஏற்படுத்திய பண்பாட்டுத் தாக்கம் மற்றும் சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள் வழி அறியப்படும் பாரதம் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட வரலாறு ஆகியவையும் இதில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.³ இக்கட்டுரை, சங்க காலத் தமிழகத்திற்கும் வடநாட்டு இதிகாச மரபுகளுக்கும் இடையிலான ஆழமான கலாச்சாரத் தொடர்பினை இலக்கிய ஆதாரங்கள் மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் நிறுவுகிறது.

2. முக்கியச் சொற்கள்

சங்க இலக்கியம், மகாபாரதம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, ஐவர், நூற்றுவர்,

உதியஞ்சேரலாதன், பெருஞ்சோறு, வீமன் மடைநூல், சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள், பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார், தமிழ் இதிகாச மரபு.

3. முன்னுரை

பண்டைய இந்தியப் பண்பாட்டின் கலைக்களஞ்சியமாகத் திகழும் மகாபாரதம், காலத்தையும் தேசத்தையும் கடந்து மானுட அறத்தைப் பற்றிப் பேசும் ஒரு மாபெரும் இதிகாசமாகும். "இங்கு உள்ளது பிற இடங்களிலும் இருக்கலாம், ஆனால் இங்கு இல்லாதது எங்கும் இல்லை" என்று போற்றப்படும் அளவிற்கு மகாபாரதம் வாழ்க்கையின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.⁵ தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை, கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டில் வில்லிபுத்தூரார் இயற்றிய பாரதம் இன்று மிகவும் புகழ்பெற்றதாகத் திகழ்கிறது. இருப்பினும், தமிழின் மிகத் தொன்மையான சங்க இலக்கியங்களிலேயே மகாபாரதக் கதைகள் மிகவும் செழுமையான முறையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.¹

சங்க காலம் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் வீரயுகக் காலம் (Heroic Age) எனக் கருதப்படுகிறது. இக்காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் தங்களின் சமகால மன்னர்களின் வீரத்தையும் கொடையும் சிறப்பிக்க, மகாபாரதத்தின் புகழ்பெற்ற வீரர்களை உவமையாகக் கையாண்டுள்ளனர்.⁷ ஒரு நூலின் தாக்கம் மற்றொரு நூலில் வெளிப்படுவது இயற்கை என்னும் நிலையில், வடமொழியில் வியாசரால் தொகுக்கப்பட்ட பாரதக் கதைகள், தமிழ் மொழியில் சங்க காலத்திலேயே வாய்மொழி மரபாகவும், கூத்துக் கலைகளாகவும் மக்கள் மத்தியில் வேரூன்றி இருந்தன.¹ இக்கதைகள் பிற்காலத்தில் நூல்களாகப் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்பே தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் இரண்டறக் கலந்திருந்தன என்பதை எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சிதறிய குறிப்புகள் வழி அறிய முடிகிறது.¹

மகாபாரத நிகழ்வுகளான பாண்டவ-கௌரவர் போர், திரௌபதியின் சபதம், அரக்கு மாளிகைச் சூழ்ச்சி, கண்ணனின் தூது மற்றும் கர்ணனின் கொடை போன்றவை சங்க இலக்கியங்களில் ஆழமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த இதிகாசக் குறிப்புகள் வெறும் கதைகளாக மட்டும் அமையாமல், தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூக-அரசியல் அமைப்பை விளங்கிக் கொள்ளவும், அக்கால மக்களின் உலகளாவிய பார்வையைப் புரிந்துகொள்ளவும் பெரிதும் உதவுகின்றன.²

4. சங்க இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைகள்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

சங்க இலக்கியம் என்பது கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரையிலான காலகட்டத்தில் உருவான மிகச் சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பில் உள்ள பாடல்கள் அகம் (காதல்) மற்றும் புறம் (வீரம், அறம்) என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.⁴ இப்பாடல்களில் மகாபாரதக்

குறிப்புகள் நேரடியாகக் கதையாகச் சொல்லப்படாமல், கவிதைச் சுவையை மேம்படுத்தும் உவமைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் இதிகாச மாந்தர்களைத் தமிழ்ப் படுத்தும் முயற்சியில் தனித்துவமான முறையைப் பின்பற்றியுள்ளனர். தொல்காப்பியர் வகுத்த "சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர்" என்னும் இலக்கண விதிக்கு ஏற்ப, அகப்பாடல்களில் மாந்தர்களின் இயற்பெயர்கள் தவிர்க்கப்பட்டன.¹ இதன் தாக்கம் இதிகாசக் குறிப்புகளிலும் பிரதிபலிக்கிறது. தருமன், வீமன், அருச்சுனன் போன்ற வடமொழிப் பெயர்கள் அப்படியே எடுத்தாளப்படாமல், 'ஐவர்', 'நூற்றுவர்', 'வளிமகன்', 'அறவோன் மகன்' போன்ற தமிழ் விளிப்புகளாக மாற்றப்பட்டன.¹

4.1. மகாபாரதத் தாக்கத்தின் கால வரிசை மற்றும் பரவல்

மகாபாரதக் கதைகள் தமிழகத்திற்கு வந்த காலம் குறித்து ஆய்வாளர்களிடையே விவாதங்கள் உள்ளன. இருப்பினும், சங்க இலக்கியத்தில் இவை பயின்று வரும் விதத்தை நோக்கினால், சங்க காலத்திற்கு முன்பே இக்கதைகள் தென்னகத்தில் நிலைபெற்றுவிட்டன என்பது தெளிவாகிறது.⁷

சங்க இலக்கிய நூல்	பாரதக் குறிப்புகளின் எண்ணிக்கை	முக்கியக் குறிப்புகள்
கலித்தொகை	அதிகம்	அரக்கு மாளிகை, தூரியோதனன் வீழ்ச்சி, கர்ணன் ¹
புறநானூறு	மிதமானது	பெருஞ்சோறு அளித்தல், தருமனின் அறம் ¹¹
அகநானூறு	குறைவு	கண்ணன் லீலைகள், இராமாயணக் குறிப்புகள் ¹²
சிறுபாணாற்றுப்படை	குறிப்பிடத்தக்கது	வீமனின் சமையல் கலை, அருச்சுனன் வில் ¹³
பெரும்பாணாற்றுப்படை	குறிப்பிடத்தக்கது	பாரதப் போர்க்களக் காட்சி ²

5. கலித்தொகையில் மகாபாரதக் காட்சிகள்

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் கலித்தொகை பாரதக் கதைகளை உவமைகளாகக் கையாளுவதில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. கலிப்பாவினால் அமைந்த இந்நூலில், காதலர்களின் ஊடல் மற்றும் கூடல் காட்சிகளை விவரிக்கும்போது, அதற்கு வலுசேர்க்கும் விதமாகப் பாரத நிகழ்வுகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.¹

5.1. வீமனின் வீரமும் துரியோதனனின் வீழ்ச்சியும்

குறிஞ்சி நிலத்தில் யானை ஒன்று புலியைத் தாக்கும் வீரம் செறிந்த காட்சியைப் புலவர் விவரிக்கும்போது, அதனை வீமன் துரியோதனனைக் கொன்ற நிகழ்வோடு ஒப்பிடுகிறார். கௌரவர்கள் அறநெறி தவறியவர்களாகவும், வீமன் நீதியை நிலைநாட்டும் வீரனாகவும் இங்கே சித்திரிக்கப்படுகிறார்கள்.¹

“மறம்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனைக் குறங்கு அறுத்திடுவான் போல்....”¹ (கலி. 52: 2-3) இப்பாடலில் 'மறம்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவன்' என்பது அநீதியின் அடையாளமான துரியோதனனைக் குறிக்கிறது. 'குறங்கு அறுத்திடுவான்' என்பது துரியோதனனின் தொடையைப் பிளப்பேன் என்று சபதம் செய்து, அதனைப் போர்க்களத்தில் நிறைவேற்றிய வீமனைக் குறிக்கிறது. இந்த உவமை, யானையின் வலிமையை விளக்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், தீயவை ஒழிந்து நல்லவை வெற்றி பெறும் என்ற அறக்கருத்தையும் புலப்படுத்துகிறது.¹²

5.2. திரௌபதியின் துகிலுரிதலும் வஞ்சினமும்

முல்லை நிலத்தில் ஏறு தழுவுதல் எனப்படும் ஜல்லிக்கட்டு நிகழ்வின் போது, ஒரு காளை இளைஞனைத் தாக்கி அவனது நெஞ்சைப் பிளக்கும் காட்சியைப் புலவர் பின்வருமாறு விவரிக்கிறார்:

“அம்சீர் அசையியல் கூந்தற் கை நீட்டியான் நெஞ்சம் பிளந்து இட்டு நேரார் நடுவன், தன் வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்.....”¹ (கலி. 101: 18-20)

இங்கு 'அம்சீர் அசையியல் கூந்தற் கை நீட்டியான்' என்பது திரௌபதியின் அழகிய கூந்தலைப் பற்றி இழுத்த துச்சாதனனைக் குறிக்கிறது. 'நெஞ்சம் பிளந்து இட்டு' என்பது துச்சாதனனின் மார்பைப் பிளந்து, அவனது இரத்தத்தைக் குடித்து வஞ்சினம் தீர்த்த 'நடுவன்' ஆகிய வீமனைக் குறிப்பிடுகிறது.¹ பெண்ணின் மானத்தைக் காக்க வீரன் எடுத்த சபதம் நிறைவேறியது போன்றே, காளையை அடக்கும் வீரனின் செயலும் அமைந்துள்ளது எனப் புலவர் புகழ்கிறார்.

5.3. அசுவத்தாமனின் ஆவேசம்

அதே பாடலில், தன் தந்தையான துரோணரைக் கொன்ற திட்டத்யூமனனை அசுவத்தாமன் பழிவாங்கும் நிகழ்வும் குறிப்பிடப்படுகிறது. போர் அறத்தை மீறி நடு இரவில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களைக் கொன்ற அசுவத்தாமனின் செயல், காளையின் ஆவேசத்திற்கு உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது¹:

“ஆர் இருள் என்னான் அருங் கங்குல் வந்து, தன் தாளின் கடந்து அட்டு, தந்தையைக் கொன்றானைத் தோளின் திருகுவான் போன்ம்.....”¹ (கலி. 101: 30-32)

5.4. அரக்கு மாளிகைச் சூழ்ச்சியும் வளிமகனின் மீட்பும்

பாண்டவர்களைக் கொல்லக் கௌரவர்கள் தீட்டிய மிகப் பெரிய சூழ்ச்சிகளில் ஒன்று அரக்கு மாளிகைக்குத் தீயிட்டதாகும். பாலைக் கலியில் இக்காட்சி மிகவும் நுணுக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. காட்டில் மூங்கில்கள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசிக் காட்டுத்தீப் பற்றி எரியும் காட்சிக்கு இது உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது.¹

“வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர் பெற்ற முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பினால், ஐவர் என்று உலகு எத்தும் அரசர்கள் அகத்தரா கைபுனை அரக்கு இல்லைக் கதழ் எரி சூழ்ந்தாங்கு”

¹ (கலி. 25: 1-4)

இப்பாடலில் 'வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர் பெற்ற முகத்தவன்' என்பது பகன் (சூரியன்) போன்ற கண்ணில்லாத திருதிராட்டிரனைக் குறிக்கும் மறைமுகக் குறிப்பு (Periphrasis) ஆகும். அவரது மூத்த மகனான துரியோதனன் (முதியவன்) செய்த சூழ்ச்சியால், 'ஐவர்' எனப்படும் பாண்டவர்கள் தங்கியிருந்த 'அரக்கு இல்லம்' தீக்கிரையானது குறிப்பிடப்படுகிறது.¹

மேலும், அந்தத் தீயிலிருந்து தன் உறவினர்களைக் காப்பாற்றி வீமன் வெளியே அழைத்துச் சென்ற காட்சி, காட்டுத்தீயிலிருந்து தன் கூட்டத்தை மீட்கும் யானைக்கு உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது:

“ஒன் உரு அரக்கு இல்லை வளிமகன் உடைத்துத் தன் உள்ளத்துக் கிளைகளோடு உயப்போகுவான் போல” ¹ (கலி. 25: 7-8)

இங்கு வீமன் 'வளிமகன்' (காற்றின் மகன்) என அழைக்கப்படுகிறான். இது வடமொழியில் அவனுக்குரிய 'வாயு புத்திரன்' என்னும் பெயரின் நேரடித் தமிழாக்கமாகும்.¹

6. புறநானூறும் பெருஞ்சேற்று உதியஞ்சேரலாதனும்

புறநானூறு தமிழர்களின் வாழ்வியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாகத் திகழ்கிறது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள இரண்டாம் பாடல், சேர மன்னன் உதியஞ்சேரலாதன் பாரதப் போரில் பங்கேற்றதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இது மகாபாரதத்திற்கும் சங்க காலத் தமிழகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பினை ஆராயும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு பெரும் சவாலாகவே இருந்து வருகிறது.¹¹

6.1. பாரதப் போரில் உணவு வழங்கிய மன்னன்

முரசுசியூர் முடிநாகராயர் என்னும் புலவர், உதியஞ்சேரலாதனின் கொடைப் பண்பைப் பாடும்போது, அவன் பாண்டவர் மற்றும் கௌரவர் ஆகிய இரு தரப்புப் படைகளுக்கும் பாரதப் போர் முடியும் வரை அளவில்லாத உணவினை வழங்கினான் என்று குறிப்பிடுகிறார்.¹⁵

“அலங்கு உளைப் புரவி ஐவரோடு சினைஇ நிலம் தலைக் கொண்ட பொலம் பூந் தும்பை ஈர்

ஐம்பதின்மரும் பொருது களத்து ஒழிய பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்.”¹
(புறம். 2: 13-16)

இங்கு 'ஐவர்' (பாண்டவர்) மற்றும் 'ஈர் ஐம்பதின்மர்' (நூறு கௌரவர்கள்) போரிட்ட களத்தில், அனைவரும் மடிந்து போகும் வரை மன்னன் பெருஞ்சோறு வழங்கினான் என்பது இதன் பொருளாகும். இதே செய்தி அகநானூற்றிலும் (பாடல் 233) "உதியஞ்சேரல் பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை" என உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.¹

6.2. 'பெருஞ்சோற்று நிலை' - வரலாற்று முரண்கள் மற்றும் விளக்கங்கள்

இப்பாடல் வரி குறித்து வரலாற்று அறிஞர்களிடையே பெரும் விவாதங்கள் நிலவுகின்றன. மகாபாரதப் போர் நடந்ததாகக் கருதப்படும் காலமும் (கி.மு. 1000 - 3000), சங்க இலக்கிய காலமும் (கி.மு. 300 - கி.பி. 300) பெருமளவு வேறுபடுகின்றன.⁷

இந்த முரண்பாட்டிற்கு ஆய்வாளர்கள் வழங்கும் விளக்கங்கள் பின்வருமாறு:

ஆய்வுப் பார்வை	விளக்கம்
காலப் பிறழ்ச்சி (Anachronism)	புலவர் தன் மன்னனை உயர்த்திப் பாடுவதற்காக, உலகப் புகழ்பெற்ற மகாபாரதப் போரோடு அவனைத் தொடர்புபடுத்திப் பாடியிருக்கலாம். ¹¹
முன்னோர் பெருமை	உதியஞ்சேரலாதனின் முன்னோர்கள் யாராவது இந்தப் போரில் ஈடுபட்டிருக்கலாம், அந்தப் பெருமை வழித்தோன்றலான இவன் மீது ஏற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கலாம். ¹⁴
சடங்கு உணவு (Ritual Feeding)	போரில் இறந்த வீரர்களின் நினைவாகச் செய்யப்படும் ஒரு பெரும் சடங்காக இது இருக்கலாம். 'பெருஞ்சோற்று நிலை' என்பது போருக்குச் செல்லும் வீரர்களுக்கு அரசன் அளிக்கும் சிறப்பு விருந்தாகும். ¹⁴
குறியீட்டுப் பொருள்	வடநாட்டுப் போர்களில் கூடத் தமிழர்கள் உதவி செய்தார்கள் என்பதைக் காட்டும் ஒரு கலாச்சாரக் குறியீடாகப் புலவர் இதனைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். ¹⁴

இந்தச் செய்தி எதுவாக இருப்பினும், மகாபாரதக் கதை சங்க காலப் புலவர்களால் ஒரு வரலாற்று உண்மையாகவே நம்பப்பட்டது என்பதனை இது காட்டுகிறது.⁷

7. பத்துப்பாட்டில் பாரதக் குறிப்புகள்: சமையல் கலையும் போர் முறையும்

பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான சிறுபாணாற்றுப்படை, ஓய்மானாட்டு மன்னன் நல்லியக்கோடனைப் பற்றியதாகும். இதில் பாரதக் கதையின் ஒரு விசித்திரமான மற்றும்

சுவையான குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. அது வீமனின் சமையல் கலையைப் பற்றியதாகும்.¹³

7.1. வீமனின் மடைநூல் (Culinary Arts)

பாண்டவர்கள் தங்கள் வனவாசக் காலத்தில் ஓராண்டு காலம் மறைந்து வாழ வேண்டியிருந்தது. அப்போது வீமன் விராட நாட்டில் 'வல்லாளன்' என்ற பெயரில் சமையற்காரனாகப் பணிபுரிந்தான். அச்சமயத்தில் அவன் மிகச்சிறந்த சமையல் கலை நூல் (மடைநூல்) ஒன்றை எழுதியதாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.¹

“கா எரியூட்டிய கவர்களைத் தூணிப் பூ விரி கச்சைப் புகழோன் தன் முன் பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண் பொருள் பனுவலின் வழி அப் பல்வேறு அடிசில்.”¹ (சிறுபாண். 238-241)

இங்கு 'கா எரியூட்டிய புகழோன்' என்பது காண்டவ வனத்தைத் தீக்கிரையாக்கிய அருச்சுனனைக் குறிக்கிறது. அவனுக்கு முன்னவனான (தன் முன்) வீமன் இயற்றிய 'நுண் பொருள் பனுவல்' (நுட்பமான செய்திகளைக் கொண்ட நூல்) வழி மாறாமல் சமைக்கப்பட்ட உணவை நல்லியக்கோடன் வழங்கினான் என்று புலவர் நக்கீரனார் குறிப்பிடுகிறார்.¹³ இது இன்றும் "பீம பாகம்" என்று அழைக்கப்படும் சமையல் முறைக்குச் சான்றாகத் திகழ்கிறது.¹³

7.2. பெரும்பாணாற்றுப்படை: போர்க்களச் சித்திரம்

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் இயற்றிய பெரும்பாணாற்றுப்படையில், தொண்டைமான் இளந்திரையனின் வீரத்தைச் சிறப்பிக்கப் பாரதப் போர்க்களத்தின் ஒரு காட்சி உவமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது²:

“ஈர்ஐம் பதின்மரும் பொருது களத்து அவிய பேர் அமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் ஆராச் செருவின் ஐவர் போல”.¹ (பெரும்பாண். 415-417)

தன் மேல் படையெடுத்து வந்த பகைவர்களைத் துரத்திய இளந்திரையன், கௌரவர்கள் நூறு பேரையும் போர்க்களத்தில் அழித்த பாண்டவர் ஐவரைப் போலத் திகழ்ந்தான் என்று புலவர் புகழ்கிறார். இது பாரதப் போரின் இறுதி முடிவைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்ததைக் காட்டுகிறது.²

8. சங்க இலக்கியங்களில் கண்ணன் மற்றும் பலராமன்

சங்க இலக்கியங்களில் மகாபாரதத்தின் முதன்மை மாந்தர்களான கண்ணனும் (மாயோன்) பலராமனும் (வாலியோன்) தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு வழிபடப்பட்டனர். அவர்களின் உருவமும் வலிமையும் சங்கப் புலவர்களால் பலவாறு புகழப்பட்டுள்ளன.¹²

8.1. நிறம் மற்றும் உருவ உவமைகள்

புறநானூறு மற்றும் நற்றிணையில் கண்ணன் மற்றும் பலராமனின் தோற்றம் இயற்கை அழகோடு

ஒப்பிடப்படுகிறது. பலராமன் வெள்ளை நிறமாகவும் (வாலியோன்), கண்ணன் நீல நிறமாகவும் (மாயோன்) சித்திரிக்கப்படுகின்றனர்.²⁰

தெய்வம்/மாந்தர்	சங்க இலக்கியப் பெயர்	உவமை
பலராமன்	வாலியோன்	கடல் வளர் புரிசங்கு (வெண்மை) ²⁰
கண்ணன்	மாயோன்	கடல் நீர்/மேகம் (நீலம்) ¹²

நற்றிணையின் 32-ஆவது பாடல், ஒரு மலைப்பக்கத்தைக் கண்ணனுக்கும், அங்கிருந்து விழும் அருவியைப் பலராமனுக்கும் உவமையாகக் கூறுகிறது: "மாயோன் அன்ன மால்வரைக் கவாஅன், வாலியோன் அன்ன வயங்குவெள் அருவி".¹²

8.2. கண்ணனின் லீலைகள் மற்றும் வீரச் செயல்கள்

அகநானூற்றின் 59-ஆவது பாடலில், கண்ணன் யமுனை ஆற்றில் நீராடிய ஆயர் மகளிரின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு, அவர்களுக்கு அருள வேண்டி குருந்த மரத்தின் கிளையைத் தாழ்த்திக் கொடுத்த நிகழ்வு குறிப்பிடப்படுகிறது.¹²

"...அண்டர் மகளிர் தண் கழை உடையார் மரம் செல மிதித்த மாஅல் போல." ¹² (அகம். 59: 3-6)

மேலும், கம்சன் அனுப்பிய குதிரை வடிவ அசுரனை (கேசி) கண்ணன் அழித்த நிகழ்வு முல்லைக் கலியில் ஒரு வீர விளையாட்டிற்கு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது.¹²

9. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்: சங்க இலக்கியத் தொகுப்பும் மொழிபெயர்ப்பும்

சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் 'பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்' என்னும் பெயர் மிகவும் முக்கியமானது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஐந்து நூல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களை இவரே இயற்றியுள்ளார்.³ இவரது பெயரே இவர் பாரதக் கதைகளைத் தமிழில் பாடுவதில் வல்லவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இவர் இயற்றிய 'சங்க பாரதம்' என்னும் நூல் இன்று முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், அதன் சில பகுதிகள் உரையாசிரியர்களின் குறிப்புகள் வழி அறியப்படுகின்றன. இது பெரும்பாலும் 'வெண்பா' மற்றும் 'அகவல்' பாக்களால் அமைந்திருந்தது.³ இவர் நற்றிணைக்குத் திருமால் வணக்கத்தையும், குறுந்தொகைக்கு முருகன் வணக்கத்தையும் பாடியுள்ளார்.²¹ இது சங்க காலத் தமிழர்களிடையே நிலவிய சமய ஒருமைப்பாட்டையும் இதிகாசத் தாக்கத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

10. கல்வெட்டு ஆதாரங்களும் சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகளும்

இலக்கியச் சான்றுகள் மட்டுமன்றி, எபிகிராஃபி (Epigraphy) எனப்படும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் தமிழகத்தில் பாரதத்தின் செல்வாக்கை உறுதிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, பாண்டிய மன்னர்களின்

வரலாற்றைக் கூறும் சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள் ஒரு மிக முக்கியமான தகவலை வழங்குகின்றன.³ பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இச்செப்பேடுகளில், பாண்டிய மன்னர்களின் சாதனைகளைப் பட்டியலிடும் போது, "மகாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுரைபுரிச் சங்கம் வைத்தும்" என்னும் வரி இடம்பெற்றுள்ளது.⁴ இது இரண்டு செய்திகளை உறுதிப்படுத்துகிறது:

1. மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் இருந்தது ஒரு வரலாற்று உண்மை.
2. அந்தச் சங்கத்தின் முக்கியப் பணிகளில் ஒன்றாக மகாபாரதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பது அமைந்திருந்தது.³

இச்செப்பேடுகள் குறிப்பிடும் மொழிபெயர்ப்பு, கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'பெருந்தேவனார் பாரத வெண்பா' ஆக இருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.²³ இது பாரதக் கதைகள் வாய்மொழி மரபிலிருந்து எழுத்து மரபிற்கு மாறிய பயணத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

11. சங்க இலக்கியத்தில் இதிகாசக் குறிப்புகளின் இயல்பு: ஒரு பகுப்பாய்வு

சங்க இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள முறையினை நான்கு நிலைகளில் பிரிக்கலாம்⁷:

1. நேரடித் தொடர்புகள்: மன்னர்களைப் பாரத வீரர்களோடு நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்திப் பாடுதல் (எ.கா. உதியஞ்சேரலாதன்).¹
2. மறைமுகக் குறிப்புகள்: பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் கதையை மட்டும் உவமையாக்கிக் கூறுதல் (எ.கா. அரக்கு மாளிகைச் சம்பவம்).¹
3. உவமை நயம்: இயற்கை நிகழ்வுகளை விளக்க இதிகாசக் காட்சிகளைப் பயன்படுத்துதல் (எ.கா. கலித்தொகையின் உவமைகள்).¹
4. வழிபாட்டு முறை: இதிகாச வீரர்களைத் தெய்வங்களாகப் போற்றுதல் (எ.கா. மாயோன்-வாலியோன் வழிபாடு).²⁰

சங்கப் புலவர்கள் வடநாட்டு இதிகாசங்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவற்றைத் தமிழ் மண்ணின் கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்ப உருமாற்றியுள்ளனர். உதாரணமாக, பாரதப் போர்க்களம் ஒரு தமிழ் 'புறத்திணை' களமாகவே சித்திரிக்கப்படுகிறது.¹¹

12. சமூகப் பண்பாட்டுத் தாக்கம் மற்றும் இன்றைய நீட்சி

சங்க இலக்கியங்களில் தொடங்கப்பட்ட இந்தப் பாரதத் தாக்கம், பிற்காலத் தமிழ்

இலக்கியங்களிலும் சமூகத்திலும் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பாண்டவர்களின் வனவாசம் மற்றும் அவர்களின் அறப்போராட்டம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் நீதி போதனைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.⁶

இன்று தமிழகத்தின் கிராமப்புறங்களில் நடைபெறும் 'திரௌபதி அம்மன் வழிபாடு' மற்றும் 'பாரதக் கூத்து' போன்றவை சங்க காலத்திலேயே வேரூன்றிவிட்டன என்பதனை இலக்கியக் குறிப்புகள் வழி உணர முடிகிறது.¹ திரௌபதியின் துகிலுரிதல் போன்ற நிகழ்வுகள் பெண்ணின் மானத்தையும் வீரத்தையும் வலியுறுத்தும் குறியீடுகளாக இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன.

மேலும், கர்ணனின் கொடைத்திறன் "ஞாயிற்றுப் புத்தேள் மகன்" எனப் போற்றப்பட்டதிலிருந்து, வள்ளல் தன்மையைத் தமிழர்கள் எவ்வளவு மதித்தனர் என்பதை அறியலாம்.¹ இத்தகைய இதிகாச மாந்தர்கள் தமிழர்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்களோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளனர்.

13. முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் மகாபாரதக் கதைகளின் தாக்கம் என்பது வெறும் மொழிபெயர்ப்பாகவோ அல்லது தழுவலாகவோ அமையாமல், அது ஒரு கலாச்சார உள்வாங்கலாக (Cultural Assimilation) அமைந்துள்ளது. சங்க காலத் தமிழர்கள் மகாபாரதத்தை ஒரு அந்நிய இதிகாசமாகக் கருதாமல், தங்களின் வீரத்திற்கும் அறத்திற்கும் சான்று பகரும் ஒரு கருவியாகவே பயன்படுத்தினர்.¹

புலவர்கள் இதிகாச மாந்தர்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி, அவர்களுக்குரிய பண்புகளைத் தமிழ் உணர்வோடு வெளிப்படுத்திய விதம் வியப்பிற்குரியது. குறிப்பாக, உதியஞ்சேரலாதனின் பெருஞ்சோற்றுச் சிறப்பும், வீமனின் சமையல் கலைக் குறிப்புகளும், கலித்தொகையின் ஆழமான உவமைகளும் பாரதக் கதைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் எவ்வளவு ஆழமாக வேரூன்றி இருந்தன என்பதைக் காட்டுகின்றன.¹

சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகள் மற்றும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் குறித்த தகவல்கள், தமிழகத்தில் இதிகாசங்கள் நூலாக உருப்பெற்ற வரலாற்றைப் பறைசாற்றுகின்றன.³ முடிவாக, சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் மகாபாரதக் குறிப்புகள், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும், தமிழர்களின் பரந்த உலகப் பார்வைக்கும் சிறந்த சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. இந்த இதிகாசத் தாக்கம் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் செழுமையை மேலும் மெருகூட்டியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

சங்க இலக்கியங்களில் பாரதத் தரவுகள் - ஒப்பீட்டு அட்டவணை

இதிகாச மாந்தர்/நிகழ்வு	சங்க இலக்கியப் பெயர்	இடம்பெறும் நூல்	முக்கியப் பண்பு
தருமன்	அறவோன் மகன்	புறநானூறு	அரசியல் அறம் ¹
வீமன்	வளிமகன்/நடுவன்	கலித்தொகை	வலிமை, பழிவாங்கல் ¹
அருச்சுனன்	கா எரியூட்டிய புகழோன்	சிறுபாணாற்றுப்படை	வில்லாற்றல் ¹³
கர்ணன்	ஞாயிற்றுப் புத்தேள் மகன்	கலித்தொகை	அழகு, கொடை ¹
துரியோதனன்	நூற்றுவர் தலைவன்	கலித்தொகை	மறம் (அநீதி) ¹
திரௌபதி	அம்சீர் அசையியல் கூந்தலாள்	கலித்தொகை	மானம், சபதம் ¹
பாரதப் போர்	பொருகளம்/அமர்	பெரும்பாணாற்றுப்படை	வீரத்தின் உச்சம் ²
அரக்கு மாளிகை	அரக்கு இல்லம்	கலித்தொகை	சூழ்ச்சி ¹

சங்க இலக்கியத்தின் இந்தப் பாரதத் தாக்கங்கள், பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களின் செழுமைக்கு வித்திட்டன. இராமாயணமும் பாரதமும் சங்க காலத்திலேயே தமிழர்களின் இரத்தத்திலும் சதையிலும் கலந்துவிட்டன என்பதனை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை விரிவான சான்றுகள் வழி நிறுவுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. கலித்தொகை 52 : 2-3, ப.217
2. மேலது 101 : 18-20, ப.440
3. மேலது 101 : 30-32, ப.440
4. மேலது 25 : 1-4, ப.86
5. மேலது 25 : 7-8, ப.86
6. மேலது 108 : 11-13, ப.488
7. மேலது 104 : 57-59, ப.461
8. புறநானூறு 2 : 13-16, ப.4

9. அகநானூறு 233 : 8-9, ப.697
10. புறநானூறு 366 : 6, ப.787
11. சிறுபாணாற்றுப்படை 238 – 241, ப.146
12. பெரும்பாணாற்றுப்படை 415 – 417, ப.220

துணை நூற்பட்டியல்:

1. அ.விசுவநாதன் (உரையாசிரியர்), கலித்தொகை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு – 2017
2. கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன், அ.விசுவநாதன்..... (உரையாசிரியர்), கலித்தொகை, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு – 2017
3. இரா.ஜெயபால் (உரையாசிரியர்), அகநானூறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு – 2017
4. இரா.மோகன் (உரையாசிரியர்), பத்துப்பாட்டு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு – 2017